

ראג'אא נאטור

שירי אשה ברוח

צל הלבד

רגלי התעוררו ממשחק החשך
אני כותבת את חיי בפקדת חוקר אחד

אדון השק!
המלחמה לא משקרת
כי אינה אומרת כלום
לירות בלי לדבר
לירות ואז לשאל

אני רועדת
כי הנשמה היא הלבן סביב השמות המחוקים

גופי מתכבד
פרח כאוב מיטיב לראות רצח
פחדתי תמיד מרעב
ומאיש אוכל צחוק

פניך התקדדו ממנות
טובלים בדמעות לפני המים

אני שחוטה. וצלי לבד כותב תפלה
על בטן ריקה

בגידה

אני הגבועה המסמנת בבגידת ירכיה

בעירם הקשה
אתה מזכיר את הים
ומבקש קפה מלוח

הזרות שקופה ברקותיך
צומחת כטחב בחלל של אבן

הים משתנה
וממשיך להשתנות

אני מחבכת את מעילך
ועל גבי אני נושאת
עיר וכנור, נוטשת את האהבה
המתנית בדקירה

כמה מועט הוא צל האהבה
זרם שנהפך לעיניך
עיניך אישוני חיה מתרחבים
הבגידה בך הכרחית

זוכרת

זכרוני תא ריק מברח היטב
קול נמוך וצרוד בוקע ממנו
את לא ילדה
אני מכיר את תוכך
והצבעים בלבך
את זוכרת?

**אַנִי זוכֶּרֶת
מִשְׁקֶרֶת**

זַעֲזוּעֵי שְׂמֵחָה נוֹרִים
 אֶת זֹכֶרֶת אֶת זֶה?
 אַנִי זוכֶּרֶת
 הַבֶּדֶד שְׁלוּלִית צְהֵבָה
 וְדֹלֶת הַחֲלוּם נִקְרָעֶת
 אַחִי אֵינָם צְעִירִים,
 כְּפִי אֶת עֲצָמָה,
 אֶת לֹא יִלְדָה!
 הַכָּאֵב הַגָּקֶשָׁה אֵינוֹ מִתְּבַסֶּה וְאַנִי רוֹכֶנֶת
 לְעֵבֶר הַקּוֹל וְנוֹשְׁפֶת

אַנִי מוֹדָה

אַנִי צְעִיפֶךָ. הַעֲפֹת אוֹתוֹ לְרוּחַ
 וְגִמְגָם
 גִּנְבֶת מְלִשׁוֹנִי לוֹטוֹס מְטוֹת לוֹחֲשׁוֹת, נִתְּתָ לִי
 אֶת שְׂרֵשׁ הָאֵשׁ

חֲלַמְתִּי שְׂאֵנִי קוֹרֵעֶת אוֹתָךְ בְּלִי לְבַגָּד

חֲלַמְתִּי
 שְׂאֵנִי בְּבָה, פְּטֻמוֹתֵי בְּפִי, עֵיפּוֹת
 שְׁנֵי גְבָרִים בְּשַׁחַר בּוֹהֵק שְׁחִים
 בְּשִׂרְיָקוֹת נַחֲשִׁים
 וְאַנִי מְרַסֶּנֶת אֶת רְצוֹנוֹתֵי בְּשִׂרִיטָה
 הַעֲמַק הַמְּפָרִיד בֵּין הַשִּׁיר לְנִגִּיעָה
 חֲלַמְתִּי

שְׂאֵנִי מְבַרְכֶת אֶת פְּרִי בְּטָנְךָ
 וְאַחֲלָם

שְׂאֵנִי מְכַבֶּה אֶת הַקֶּבֶד

בְּבַד אָדָם.
הַעֲפֹר נִשְׁנַק מִמִּידָךְ

רוח

מְדַבֶּרֶת אֶל הָרוּחַ
קוֹרֵאת לְעִנְיָיִם בְּשֵׁמוֹת הַמַּתִּים
סִבְרָתִי שֶׁהַחֲלוֹן מִשְׁקִיף עָלַיךְ
עַל אִמְךָ,
גּוֹרֶרֶת אֶת הָאִישׁ, הָאִשָּׁה וְאוֹתִי
בְּדֶרֶךְ נִשְׁחַק אֶת מִשְׁחַק
הַחֲלוֹם הָעִירִים נֶעְדֵר חֲלוֹן מִפִּיחַ
קִפְלָנוּ אֶת הָרֶק הַמִּיבֵשׁ
וְהוּא הַמְּשִׁיךְ לְזַחַל
כְּגַלִּי יָם, מִכִּים בְּסֶדֶק רֶךְ
עַל יָרְכִי בְּשִׁבְלֵי הַשְּׁמוֹת, הַדְּרָגוֹת וְהַתְּנוּמָה
כָּלֵם עָלוּ בְּסֶלֶם הַקְּטוּעַ
נוֹקְמִים מִזְלֻזְלִים מְלִיצִים
מְבַתְּקִים שְׂבָעִים בְּתוֹלוֹת, נוֹפְלִים בְּכַעֲסָם
מִתְמַסְרִים לְרַעַד
אֶתָּה מַחְלִיק
אֲנִי מִכְעִידָה אֶת גּוֹפֶךְ הַכְּבוֹי
בְּאִנְקָה וְלוֹכְדָת בְּתִשׁוּקָתִי אֶת הָאוֹר
הַקּוֹדֵם לְעֵלִית הַשַּׁחַר

זיקנה

תְּנוּעַת הָאוֹר הַמְזוֹדְקָנָת, הַמְרַקֶּדֶת
בֵּין זִקְנָה וְאוֹר
הוּא צְלִי הַיּוֹשֵׁב בְּרַעַד.
מִפִּיסֵת מִתְּנוּמָתְךָ הַלְחָה

מצוארד מִמְכַנְסָהּ הַמְנַמֵּר בַּפְּצָעִים פְּעוּרִים
נְשִׁיקָה נוגַעַת בְּקַרְקָעִית הָעֶצֶב וּמָה
שֶׁנִּתְלַשׁ מִתְשׁוּקָתָהּ אֵינוֹ מְסַפְקָנִי

חנק

איפה אני חונק אותך?
ואיפה החנק שלי חונק?
כתף מסתירה לי נוף מיזע
חבוק חיל לחיל
הד של פצצה
ילדים נכנסים לשיר פלי רצון, מוכרים אש
ומקבצים נדבות, סרבו
לשיר, רקדו
וכשתרקדו יסרב לכם שיר
החזרה הביטה דוחקת
קחו מעלי אש אחרונה
ללחם!

שטות

פנינו לים
פניכם לחול
מהים אין שיבה
מהחול אין קימה
אנחנו המקרה האבוד
של אבן נגעה במים
החליקה
והמים אינם משטים אלא בחיים